

คำสั่งคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์

ที่ ๗๓/๒๕๖๕

.....

กระทรวงแรงงาน

วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๕

ระหว่าง { นางสาว [redacted] ผู้กล่าวหา
บริษัท [redacted] ผู้ถูกกล่าวหา
โดยนาย [redacted] และนางสาว [redacted] กรรมการผู้มีอำนาจ

เรื่อง การกระทำอันไม่เป็นธรรม

เมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๕ นางสาว [redacted] ผู้กล่าวหา ได้ยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ กล่าวหาบริษัท [redacted] โดยนาย [redacted] และนางสาว [redacted] กรรมการผู้มีอำนาจ ผู้ถูกกล่าวหา ว่าเลิกจ้างผู้กล่าวหา เพราะเหตุเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน เป็นกรรมการสหภาพแรงงาน ร่วมในการทำคำฟ้องต่อศาลแรงงานกลาง และเลิกจ้างในระหว่างที่ข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างมีผลใช้บังคับ เป็นการกระทำอันไม่เป็นธรรม ตามมาตรา ๑๒๑ (๑) (๒) และมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ ขอให้ผู้ถูกกล่าวหารับผู้กล่าวหากลับเข้าทำงาน และจ่ายค่าเสียหายเท่ากับค่าจ้างอัตราสุดท้ายนับแต่วันเลิกจ้างจนถึงวันรับกลับเข้าทำงาน

คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้รับคำร้องกล่าวหาไว้ดำเนินการและส่งสำเนาคำร้องกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาเพื่อชี้แจงแถลงเหตุผล และนำพยานหลักฐานเข้าสืบ รวมทั้งได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการแรงงานสัมพันธ์ขึ้นคณะหนึ่งเพื่อสอบหาข้อเท็จจริง ตรวจสอบพยานหลักฐาน และเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ ตามปรากฏข้อเท็จจริง ดังนี้

ผู้กล่าวหาเป็นลูกจ้างของผู้ถูกกล่าวหาเข้าทำงานเมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๐ ในตำแหน่งพนักงานควบคุมเครื่องจักร แผนก [redacted] เป็นพนักงานรายวัน ได้รับค่าจ้างวันละ ๔๖๗ บาท กำหนดจ่ายค่าจ้าง

ผ่านธนาคารทุกวันศุกร์เว้นศุกร์ โดยทำงาน ๔ วันต่อเนื่อง และหยุด ๒ วัน ต่อเนื่อง แบ่งการทำงานออกเป็น ๒ กะ เข้าตั้งแต่เวลา ๐๗.๐๐ - ๑๙.๐๐ น. (สำหรับการทำงาน ๘ ชั่วโมงแรก รวมเวลาพัก ๑ ชั่วโมง กำหนดให้เป็นเวลาทำงานปกติ และสำหรับการทำงาน ๔ ชั่วโมงหลัง รวมเวลาพัก ๓๐ นาที กำหนดให้เป็นการทำงานล่วงเวลา) และพนักงานกะดึกทำงานตั้งแต่เวลา ๑๙.๐๐ - ๐๗.๐๐ น. (สำหรับการทำงาน ๔ ชั่วโมงแรก รวมเวลาพัก ๓๐ นาที กำหนดให้เป็นการทำงานล่วงเวลา และสำหรับการทำงาน ๘ ชั่วโมงหลัง รวมเวลาพัก ๑ ชั่วโมง กำหนดให้เป็นเวลาทำงานปกติ)

สหภาพแรงงาน [REDACTED] ได้รับการจดทะเบียนจากนายทะเบียนสำนักงานทะเบียนกลางเมื่อวันที่ [REDACTED] พฤษภาคม ๒๕๖๒ มีนาย [REDACTED] เป็นประธานสหภาพแรงงาน โดยมีสมาชิกสหภาพแรงงานประมาณ ๑,๗๐๐ คน ซึ่งผู้กล่าวหาสมัครเข้าเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานเมื่อวันที่ [REDACTED] พฤศจิกายน ๒๕๕๐ และได้รับเลือกตั้งให้เป็นกรรมการสหภาพแรงงานตั้งแต่วันที่ [REDACTED] กันยายน ๒๕๖๑ ถึงวันที่ [REDACTED] กันยายน ๒๕๖๓ ทำหน้าที่เลขานุการ โดยสหภาพแรงงานได้ยื่นข้อเรียกร้องเพื่อขอเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างต่อผู้ถูกกล่าวหาครั้งล่าสุดฉบับลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๓ และผู้ถูกกล่าวหาได้ยื่นข้อเรียกร้องฉบับลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ต่อสหภาพแรงงานเช่นกัน ในการเจรจาข้อเรียกร้องผู้กล่าวหาได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้แทนในการเจรจาข้อเรียกร้องด้วย โดยทั้งสองฝ่ายสามารถเจรจาทกลงกันได้ และจัดทำบันทึกข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างไว้ต่อกันฉบับลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๓ มีผลใช้บังคับ ๒ ปี ตั้งแต่วันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๕

เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๒ สหภาพแรงงานได้จัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๖๒ ครั้งที่ ๔๑ ณ บริเวณโรงอาหารภายในบริษัท โดยมีสมาชิกสหภาพแรงงานร่วมลงลายมือชื่อเข้าประชุมจำนวน ๘๔๐ คน ทั้งสมาชิกสหภาพแรงงานที่เข้าทำงานกะดึกและกะเช้ารวมทั้งสมาชิกสหภาพแรงงานที่ใช้สิทธิลาและที่เป็นวันหยุด โดยเริ่มมีการประชุมตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐ น. ถึง ๑๒.๐๐ น. และมีการขอมติต่าง ๆ ต่อที่ประชุม รวมทั้งมติตามวาระที่ ๘ ขอมติดำเนินการกรณีตามมาตรา ๑๐๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ.๒๕๑๘ หรือข้อ ๓๔ (๙) ตามข้อบังคับสหภาพแรงงาน โดยที่ประชุมได้ดำเนินการขอมติในกรณีดังกล่าวในช่วงเวลาประมาณ ๑๐.๓๐ น. ถึง ๑๑. ๓๐ น. เนื่องจากช่วงเวลาดังกล่าวจะเป็นเวลาพักของพนักงานที่เข้าทำงานในกะเช้า และเป็นช่วงที่มีสมาชิกสหภาพแรงงานเข้าร่วมประชุมมากที่สุด ซึ่งผู้กล่าวหาขอยืนยันว่ามีสมาชิกสหภาพแรงงานเข้าร่วมประชุมในช่วงเวลาที่มีการขอมติต่าง ๆ มากกว่า ๑๐๐ คน ครอบงำประชุมตามข้อบังคับของสหภาพแรงงาน ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้เชิญผู้แทนสหภาพแรงงานเข้าร่วมประชุมหารือเกี่ยวกับการปรับเปลี่ยนวันหยุดสงกรานต์ และผู้แทนสหภาพแรงงานได้สอบถามเรื่องการปรับค่าจ้างประจำปี ๒๕๖๓ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาแจ้งว่าอาจจะมีการชะลอการปรับค่าจ้างประจำปี ๒๕๖๓ หลังจากนั้นเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๓ ผู้ถูกกล่าวหาได้เชิญผู้แทนสหภาพแรงงานไปพบอีกครั้งและแจ้งว่าจะชะลอการปรับค่าจ้างประจำปีให้แก่พนักงานทุกคน และในวันเดียวกันผู้ถูกกล่าวหาได้มีประกาศเรื่อง ชะลอการปรับเงินเดือนและการเลื่อนตำแหน่งประจำปี ซึ่งสหภาพแรงงานได้ทำหนังสือคัดค้านประกาศฉบับดังกล่าว และขอปรึกษาหารือในการพิจารณาหาทางออกร่วมกัน แต่ผู้ถูกกล่าวหาได้มีประกาศไม่ขึ้นเงินเดือน และการเลื่อนตำแหน่งประจำปี ๒๕๖๓ สหภาพแรงงานได้พยายามขอให้ผู้ถูกกล่าวหาทบทวน

เกี่ยวกับการปรับเงินเดือนให้แก่พนักงานอีกหลายครั้งแต่ไม่เป็นผล ต่อมาสหภาพแรงงานได้ยื่นคำร้องขอให้สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานครพื้นที่๑ดำเนินการช่วยเหลือตามกฎหมายกรณีผู้ถูกกล่าวหาไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง ซึ่งเจ้าหน้าที่สำนักงานสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานกรุงเทพมหานครพื้นที่๑ได้เข้ามาเจรจาไกล่เกลี่ยจำนวน ๑ ครั้ง แต่ไม่สามารถหาข้อยุติได้

วันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ สหภาพแรงงานได้จัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสหภาพแรงงานประจำเดือนและได้มีการพิจารณาเรื่องการดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหากรณีไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างเรื่องไม่ปรับเงินขึ้นค่าจ้างประจำปี ๒๕๖๓ สำหรับพนักงานรายวัน โดยกรรมการสหภาพแรงงานเห็นว่า การที่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างดังกล่าวทำให้พนักงานขาดขวัญและกำลังใจในการทำงาน อีกทั้งผู้ถูกกล่าวหาที่ไม่ได้รับผลกระทบทางธุรกิจจึงไม่มีเหตุผลที่จะไม่ปรับขึ้นค่าจ้าง ซึ่งที่ประชุมคณะกรรมการสหภาพแรงงานมีความเห็นให้ดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาตามมติที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๖๒ ที่ได้มีมติมอบอำนาจให้กับสหภาพแรงงานดำเนินการฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหา ที่ประชุมคณะกรรมการสหภาพแรงงานจึงได้มีมติแต่งตั้งผู้แทนสหภาพแรงงานในการดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหา และเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ สหภาพแรงงานได้เป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ถูกกล่าวหาต่อศาลแรงงานกลางเป็นคดีหมายเลขคำที่ [REDACTED] ขอให้ผู้ถูกกล่าวหาปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างในเรื่องการปรับขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๖๓ โดยให้มีผลย้อนหลังไปจนถึงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๓ พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปีนับแต่วันผิดนัดเป็นต้นไป ต่อมาในวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔ ศาลแรงงานกลางได้มีคำพิพากษายกฟ้องโจทก์ โดยพิจารณาแล้วเห็นว่า การประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๖๒ ครั้งที่ ๔๑ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๒ ที่มีมติในวาระที่ ๘ ขอมติดำเนินการตามมาตรา ๑๐๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ และข้อ ๓๔ (๙) ของข้อบังคับสหภาพแรงงาน มีสมาชิกสหภาพแรงงานไม่ครบองค์ประชุมไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสหภาพแรงงานข้อ ๓๐ และข้อ ๓๒ สหภาพแรงงานจึงไม่มีอำนาจฟ้องผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งคดีไม่มีการอุทธรณ์ คดีจึงเป็นที่ยุติ จากนั้นเมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๔ ผู้ถูกกล่าวหาได้มีหนังสือเลิกจ้างผู้กล่าวหาโดยกล่าวอ้างว่าในการประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๒ ไม่ได้มีการลงมติของสมาชิกสหภาพแรงงาน ทั้งจำนวนสมาชิกสหภาพแรงงานที่เข้าร่วมประชุมมีจำนวนไม่ถึง ๑๐๐ คน ตามข้อบังคับของสหภาพแรงงาน ซึ่งผู้กล่าวหาได้อยู่ร่วมการประชุมดังกล่าวในฐานะกรรมการสหภาพแรงงานและทราบข้อเท็จจริงเป็นอย่างดี อีกทั้งเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ผู้กล่าวหาได้อาศัยมติจากที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๒ ที่เป็นเท็จ โดยมีจำนวนสมาชิกไม่ครบองค์ประชุมทั้งไม่มีการลงมติให้อำนาจฟ้องผู้ถูกกล่าวหาแต่อย่างใด ซึ่งผู้กล่าวหาได้ร่วมกับกรรมการสหภาพแรงงานคนอื่น ๆ มอบอำนาจให้กรรมการสหภาพแรงงานเป็นผู้รับมอบอำนาจดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาต่อศาลแรงงานกลาง การกระทำของผู้กล่าวหาจึงเป็นการทำเอกสารอันเป็นเท็จและหรือรับรองหรือใช้เอกสารอันเป็นเท็จมาเป็นเอกสารในการดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเป็นการกระทำความผิดทางอาญาเป็นการสร้างความแตกแยกในบริษัท โดยแอบอ้างรายชื่อพนักงานว่าได้มีการลงมติให้ฟ้องร้องผู้ถูกกล่าวหาทั้งที่พนักงานดังกล่าวไม่ได้มีการลงมติแต่อย่างใด และจำนวนพนักงานที่อยู่ร่วมในที่ประชุมก็มีจำนวนไม่ถึง ๑๐๐ คน ที่จะสามารถดำเนินการดังกล่าวได้ จึงทำให้พนักงานเกิดความเกลียดชังเข้าใจผิดว่ามีพนักงาน

จำนวน ๘๔๐ คน ลงมติให้สหภาพแรงงานยื่นฟ้องผู้ถูกกล่าวหาเป็นการจงใจให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับความเสียหาย และมีพฤติกรรมเป็นปรปักษ์ต่อผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นนายจ้างโดยชัดแจ้ง เป็นการทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดอาญาโดยเจตนาแก่นายจ้าง ประพฤติตนไม่เหมาะสมแก่การปฏิบัติหน้าที่ ทั้งยังเป็นการกระทำ อันฝ่าฝืนระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานของนายจ้างกรณีร้ายแรง

จากกรณีข้างต้นตามข้อบังคับของสหภาพแรงงานข้อ ๓๐ กำหนดไว้ว่าการประชุมใหญ่ต้องมี สมาชิกไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมด หรือไม่น้อยกว่า ๑๐๐ คน เข้าประชุมจึงจะครบ องค์ประชุม ซึ่งในการประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๒ นั้น มีการประชุมจริง และมีสมาชิกสหภาพแรงงานเข้าร่วมประชุมมากกว่า ๑๐๐ คน โดยสมาชิกสหภาพแรงงานที่ทำงานในกะเช้า ได้ออกมาร่วมประชุมและลงมติต่าง ๆ ในเวลาพักประมาณ ๑๑.๐๐ น. ดังนั้นการประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๖๒ จึงชอบด้วยข้อบังคับของสหภาพแรงงาน โดยการประชุมดังกล่าวได้มีการบันทึกรายงานการประชุม และส่งให้นายทะเบียนเพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินงานของสหภาพแรงงานด้วย ซึ่งผู้กล่าวหายืนยันว่าไม่มี เจตนาที่จะดำเนินการใด ๆ ในการฟ้องคดีผู้ถูกกล่าวหาเพื่อให้ได้รับความเสียหาย จากกรณีดังกล่าว ผู้ถูกกล่าวหาได้เลิกจ้างกรรมการสหภาพแรงงานที่ร่วมในการประชุมประจำเดือนคณะกรรมการ สหภาพแรงงานเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ จำนวน ๓ คน รวมผู้กล่าวหา และอยู่ระหว่างการขออนุญาต ต่อศาลแรงงานกลางเพื่อเลิกจ้างจำนวน ๑๐ คน ส่วนอีกจำนวน ๒ คน เกษียณอายุไปก่อนที่จะมีการเลิกจ้าง ซึ่งจำนวนกรรมการสหภาพแรงงานขณะนั้นมีจำนวน ๑๖ คน และได้เข้าร่วมประชุมเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ จำนวน ๑๕ คน มีกรรมการสหภาพแรงงานเพียง ๑ คน ที่ไม่ได้เข้าร่วมประชุมในวันดังกล่าวและไม่ถูกเลิกจ้าง

ผู้ถูกกล่าวหาโดยนางสาว [REDACTED] กรรมการ นางสาว [REDACTED] และ [REDACTED] ผู้รับมอบอำนาจ ชี้แจงข้อเท็จจริงแก่อัยการว่า ผู้ถูกกล่าวหาจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ประเภทบริษัทจำกัด ตั้งอยู่เลขที่ [REDACTED] หมู่ที่ [REDACTED] ถนน [REDACTED] เขต [REDACTED] ประกอบกิจการ ผลิตวงจรอิเล็กทรอนิกส์ ปัจจุบันมีลูกจ้างประจำประมาณ ๓,๒๐๐ คน มีนาย [REDACTED] นาย [REDACTED] นางสาว [REDACTED] และนางสาว [REDACTED] เป็นกรรมการบริษัทโดยจำนวนหรือชื่อกรรมการ ซึ่งลงลายมือชื่อผูกพันบริษัทได้คือ กรรมการสองคนลงลายมือชื่อร่วมกันและประทับตราสำคัญของบริษัท

ผู้ถูกกล่าวหาทราบว่าผู้กล่าวหาเข้าทำงานเมื่อวันที่ [REDACTED] สิงหาคม ๒๕๕๐ ในตำแหน่งพนักงานรายวัน โดยได้รับค่าจ้างอัตราสุดท้ายวันละ ๔๖๗ บาท มีกำหนดการจ่ายค่าจ้างทุกวันศุกร์เว้นศุกร์ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหา ได้เลิกจ้างผู้กล่าวหาเมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๕ โดยเหตุแห่งการเลิกจ้างมิได้เกิดจากการที่ผู้กล่าวหาเป็นสมาชิก สหภาพแรงงาน กรรมการสหภาพแรงงาน และร่วมฟ้องร้องผู้ถูกกล่าวหาต่อศาลแรงงานกลาง ตามที่ผู้กล่าวหา กล่าวอ้างแต่อย่างใด ซึ่งสาเหตุการเลิกจ้างเนื่องมาจากเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ สหภาพแรงงานได้ยื่นฟ้อง ผู้กล่าวหาต่อศาลแรงงานกลางเป็นคดีหมายเลขดำที่ [REDACTED] โดยกล่าวอ้างว่าผู้ถูกกล่าวหาฝ่าฝืน ข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง ซึ่งในการดำเนินคดีดังกล่าวสหภาพแรงงานโดยคณะกรรมการสหภาพแรงงาน กล่าวอ้างว่าได้มีการลงมติจากสมาชิกสหภาพแรงงานในการประชุมใหญ่ของสหภาพแรงงานและต่อมา

คณะกรรมการสหภาพแรงงานได้มีการจัดประชุมขึ้นในภายหลังและได้ร่วมลงมติให้มีการดำเนินคดีผู้ถูกกล่าวหาโดยมีการบรรยายฟ้องตอนหนึ่งว่าในการดำเนินคดีนี้ที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๒ สมาชิกสหภาพแรงงานได้มีมติให้สหภาพแรงงานเป็นผู้รับมอบอำนาจในการดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหากรณีไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง กฎหมายแรงงาน หรือผลประโยชน์อื่นในทางที่สมาชิกเคยได้รับหรือมีสิทธิได้รับ โดยมีสมาชิกตามทะเบียนทั้งสิ้นจำนวน ๑,๗๔๘ คน เป็นสมาชิกประเภทลูกจ้างรายเดือนจำนวน ๔๑๗ คน และประเภทลูกจ้างประจำรายวัน ๑,๓๓๑ คน ซึ่งมีสมาชิกลงชื่อเข้าร่วมประชุมใหญ่สามัญประจำปี จำนวน ๘๔๐ คน เป็นไปตามรายงานการประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๖๒ ครั้งที่ ๔๑ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ คณะกรรมการบริหารสหภาพแรงงานได้มีการประชุมเพื่อแต่งตั้งผู้แทนเป็นผู้รับมอบอำนาจจากสมาชิกในการดำเนินคดีผู้ถูกกล่าวหา รวมทั้งมีสิทธิในการแต่งตั้งทนายความได้ด้วย เป็นไปตามบันทึกการประชุมประจำเดือนคณะกรรมการสหภาพแรงงาน ครั้งที่ ๗ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับจำนวนสมาชิกสหภาพแรงงานตามที่คณะกรรมการสหภาพแรงงานได้กล่าวอ้างว่ามีการเข้าร่วมประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๒ พบว่าการประชุมดังกล่าวได้จัดขึ้นภายในโรงอาหารของผู้ถูกกล่าวหา โดยมีผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของผู้ถูกกล่าวหาเข้าร่วมประชุมและสังเกตการณ์ด้วย ซึ่งพบว่าในที่ประชุมจะมีพนักงานที่เป็นสมาชิกสหภาพแรงงานเข้าร่วมอยู่ไม่มากนัก และเป็นไปไม่ได้ที่จะมีสมาชิกสหภาพแรงงานรวมอยู่ในโรงอาหารถึง ๘๔๐ คน ซึ่งคณะกรรมการสหภาพแรงงานและผู้กล่าวหาได้ได้อยู่ร่วมในที่ประชุมดังกล่าวด้วย แต่ปรากฏว่าคณะกรรมการสหภาพแรงงานและผู้กล่าวหากลับปกปิด บิดเบือนข้อเท็จจริง และได้ทำการจัดประชุมคณะกรรมการสหภาพแรงงานเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ โดยมีข้อความในวาระที่ ๕ เรื่องเพื่อพิจารณา ระบุว่า “๕.๑ เรื่องการดำเนินคดีกับบริษัทที่บริษัทไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง เรื่องไม่ปรับเงินขึ้นค่าจ้างประจำปี ๒๕๖๓ สำหรับพนักงานรายวัน ” และมีข้อความตอนหนึ่งซึ่งกล่าวโดยประธานในที่ประชุมว่า “การประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๖๒ ที่ประชุมใหญ่ได้มีมติมอบอำนาจให้กับสหภาพแรงงานดำเนินการฟ้องร้อง หรือดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาได้ในกรณีที่บริษัทไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างโดยในการประชุมดังกล่าวมีการขอมติจากที่ประชุมว่าจะดำเนินการฟ้องร้องผู้ถูกกล่าวหาหรือไม่ ซึ่งกรรมการสหภาพแรงงานรวมผู้กล่าวหาได้ลงมติให้มีการดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหา

หลังจากที่ผู้กล่าวหาและคณะกรรมการสหภาพแรงงานได้ดำเนินการยื่นฟ้องผู้ถูกกล่าวหาเป็นคดีต่อศาลแรงงานกลางแล้วผู้ถูกกล่าวหาจึงทราบว่าจะตามข้อบังคับข้อสหภาพแรงงาน ในข้อที่ ๓๐ กำหนดไว้ว่า “การประชุมใหญ่ต้องมีสมาชิกไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของจำนวนสมาชิกทั้งหมด หรือไม่น้อยกว่า ๑๐๐ คน เข้าประชุม จึงจะครบองค์ประชุมฯ ...” ผู้ถูกกล่าวหาจึงได้ขอให้ศาลแรงงานกลางมีคำสั่งเรียกเอกสารแสดงรายชื่อสมาชิกสหภาพแรงงานที่ได้ลงชื่อและเข้าร่วมประชุมเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๒ มายังศาลแรงงานกลางในคดีดังกล่าว โดยผู้ถูกกล่าวหาได้นำรายชื่อสมาชิกสหภาพแรงงานที่ลงชื่อเข้าร่วมประชุมมาตรวจสอบกับข้อมูลบันทึกเวลาเข้า-ออกของพนักงานในวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๒ ตามรายชื่อทั้งหมดจึงพบว่าพนักงานที่เป็นสมาชิกสหภาพแรงงานซึ่งอ้างว่าได้เข้าร่วมประชุม จำนวน ๘๔๐ คน โดยข้อเท็จจริงแล้วมีสมาชิกสหภาพ

แรงงานร่วมลงชื่อเพียง ๘๒๐ คน และบางส่วนยังมีข้อพิรุธว่าเป็นกรณีที่น่าจะให้พนักงานมาลงชื่อย้อนหลังจากการประชุมในวันดังกล่าวด้วย จากข้อเท็จจริงจึงมีรายชื่อพนักงานไม่ครบ ๘๔๐ คน ตามที่สหภาพแรงงานกล่าวอ้างแต่อย่างใด นอกจากนี้การลงชื่อของสมาชิกสหภาพแรงงานก็เป็นเพียงการที่สหภาพแรงงานได้ให้สมาชิกลงชื่อไว้ก่อนเข้าร่วมประชุมโดยที่พนักงานซึ่งเป็นสมาชิกส่วนใหญ่ได้ออกกะจากการปฏิบัติงานของคืนวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๒ และมาลงชื่อในช่วงเช้าของวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๒ จากนั้นก็ขึ้นรถรับส่งพนักงานของผู้ถูกกล่าวหาออกจากที่ทำงานและกลับที่พักโดยไม่ได้เข้าร่วมหรืออยู่ในการประชุมและลงมติแต่อย่างใด สำหรับพนักงานอีกจำนวนหนึ่งก็เป็นการลงชื่อก่อนการประชุมแล้วเข้าทำงานตามปกติโดยไม่ได้เข้าร่วมประชุมหรือลงมติตามที่คณะกรรมการสหภาพแรงงานกล่าวอ้างเช่นกัน ซึ่งจากข้อมูลที่พบดังกล่าวจะมีพนักงานที่เป็นสมาชิกสหภาพแรงงานเพียง ๗๕ คน เท่านั้นที่อยู่ภายในบริษัทตั้งแต่เวลาที่มีการประชุมจนถึงเวลาลงมติซึ่งอาจอยู่ร่วมในการประชุมของสหภาพแรงงาน

ผู้กล่าวหาซึ่งมีตำแหน่งเป็นกรรมการสหภาพแรงงานในขณะที่มีการจัดประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๖๒ ครั้งที่ ๔๑ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๒ ย่อมทราบดีว่าจำนวนสมาชิกของสหภาพแรงงานที่เข้าร่วมประชุมมีไม่ถึง ๑๐๐ คน หรือจำนวนน้อยกว่า ๑ ใน ๕ ของจำนวนสมาชิกทั้งหมด อีกทั้งข้อเท็จจริงยังปรากฏว่าไม่ได้มีการยกมือลงมติหรือลงคะแนนแต่อย่างใด แต่ในรายงานการประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๖๒ ครั้งที่ ๔๑ วาระที่ ๘ ซึ่งเป็นวาระที่เกี่ยวกับการขอมติให้สมาชิกมอบอำนาจให้สหภาพแรงงานฟ้องร้องหรือดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหากลับระบุว่า “ที่ประชุมมีมติรับรองด้วยการยกมือเป็นเอกฉันท์โดยไม่มีผู้ใดคัดค้าน” การกระทำดังกล่าวจึงเป็นการที่คณะกรรมการสหภาพแรงงานรวมผู้กล่าวหาใจจดใจความที่บิดเบือนต่อข้อเท็จจริงเกี่ยวกับจำนวนสมาชิกสหภาพแรงงานที่เข้าร่วมประชุม และการลงมติอันเป็นเท็จในเรื่องดังกล่าว อีกทั้งในวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ผู้กล่าวหาซึ่งได้อยู่ร่วมในการประชุมและได้ร่วมลงมติให้สหภาพแรงงานดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาต่อศาลแรงงานกลาง เป็นคดีหมายเลขดำที่ [REDACTED] โดยอ้างถึงการจัดประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๖๒ ที่มีการลงมติอันเป็นเท็จ การกระทำของผู้กล่าวหาจึงถือเป็นการจงใจจัดทำเอกสารอันเป็นเท็จ และหรือรับรอง หรือใช้เอกสารอันเป็นเท็จมาเป็นเอกสารในการดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นการกระทำความผิดทางอาญา เป็นการสร้างความแตกแยกความสามัคคีของพนักงานในบริษัท โดยแอบอ้างรายชื่อพนักงานว่าได้มีการลงมติให้ฟ้องร้องผู้ถูกกล่าวหาทั้งที่พนักงานดังกล่าวไม่ได้มีการลงมติให้ดำเนินการแต่อย่างใดและจำนวนพนักงานที่เป็นสมาชิกสหภาพแรงงานซึ่งร่วมอยู่ในที่ประชุมก็มีจำนวนไม่ถึง ๑๐๐ คน ที่จะสามารถลงมติเพื่อดำเนินการดังกล่าวได้ จึงทำให้พนักงานเกิดความเกลียดชังและเข้าใจผิดว่ามีพนักงานถึง ๘๔๐ คน ที่ลงมติให้สหภาพแรงงานยื่นฟ้องผู้ถูกกล่าวหาทั้งยังเป็นการจงใจทำให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับความเสียหายและมีพฤติกรรมเป็นปรปักษ์ต่อผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นนายจ้างโดยชัดแจ้ง เป็นการกระทำที่ทุจริตต่อหน้าที่ กระทำความผิดอาญาโดยเจตนาต่อผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นนายจ้าง ประพฤติตนไม่เหมาะสมแก่การปฏิบัติหน้าที่ ทั้งยังเป็นการกระทำอันฝ่าฝืนต่อระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานกรณีร้ายแรงตามความหมวดที่ ๙ ระเบียบและการพิจารณาโทษทางวินัยข้อที่ ๙.๑.๕ รักษาความลับและประโยชน์ของบริษัท ข้อที่ ๙.๑.๗ ความซื่อสัตย์สุจริต ข้อที่ ๙.๓๔ การเลิกจ้างโดยไม่จ่ายค่าชดเชย ดังนั้นการกระทำความผิดของผู้กล่าวหาที่ได้จัดทำและใช้เอกสารอันเป็นเท็จ

ให้ข้อมูลอันเป็นเท็จต่อทั้งผู้ถูกกล่าวหาและเพื่อนพนักงานอันเป็นความผิดร้ายแรง ทั้งยังละเมิดต่อกฎหมาย ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการไม่ยำเกรงต่อกฎหมายและไม่มีความเกรงกลัวหรือให้ความเคารพต่อผู้ถูกกล่าวหา ที่เป็นนายจ้าง ดังนั้น ผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่สามารถทำงานร่วมกับผู้กล่าวหาได้อีกจึงได้พิจารณาเลิกจ้างผู้กล่าวหา ในความผิดข้างต้น มีข้อเสนอแนะจากสาเหตุตามที่ผู้กล่าวหาได้กล่าวอ้างในคำร้องกล่าวหาแต่อย่างใด

คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้พิจารณาคำร้องกล่าวหาของผู้กล่าวหาและคำชี้แจง แก่ข้อกล่าวหาของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว เห็นว่ามีประเด็นที่ต้องพิจารณา ดังนี้

๑. ผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหาเนื่องจากสาเหตุใด

๒. ผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหาเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ (๑) (๒) และมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือไม่

ประเด็นที่ ๑ ผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหาเนื่องจากสาเหตุใด นั้น ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้กล่าวหาประจำทำงานในตำแหน่งพนักงานรายวันและเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานได้รับเลือกตั้งเป็นกรรมการ สหภาพแรงงานทำหน้าที่เลขานุการ ซึ่งสหภาพแรงงานมีจำนวนสมาชิกประมาณ ๑,๗๐๐ คน จากลูกจ้างทั้งหมด ประมาณ ๓,๒๐๐ คน และเมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๒ สหภาพแรงงานได้มีการประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๖๒ ครั้งที่ ๔๑ ซึ่งในการประชุมระบุว่าสมาชิกเข้าร่วมประชุม จำนวน ๘๔๐ คน และรายงานการประชุม ในวาระที่ ๘ ได้มีการขอมติดำเนินการกรณีตามมาตรา ๑๐๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือข้อ ๓๔ (๙) ข้อบังคับสหภาพแรงงาน โดยประธานขอมติให้สมาชิกมอบอำนาจให้สหภาพ แรงงานฟ้องร้องหรือดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาตามหมวด ๗ ข้อบังคับสหภาพแรงงาน มาตรา ๑๐๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ และ/หรือหมวด ๖ การประชุม ข้อ ๓๔ (๙) ข้อบังคับ สหภาพแรงงาน ซึ่งที่ประชุมมีมติรับรองด้วยการยกมือเป็นเอกฉันท์โดยไม่มีผู้ใดคัดค้าน ต่อมาเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ สหภาพแรงงานได้จัดประชุมประจำเดือนคณะกรรมการสหภาพแรงงาน ครั้งที่ ๗/๒๕๖๓ โดยมีกรรมการสหภาพแรงงานเข้าร่วมประชุม จำนวน ๑๕ คน รวมผู้กล่าวหาจากกรรมการ จำนวน ๑๖ คน ซึ่งที่ประชุมมีมติแต่งตั้งผู้แทนหรือผู้รับมอบอำนาจ จำนวน ๓ คน ในการดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหากรณีไม่ปฏิบัติ ตามข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างเรื่องไม่ปรับขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๖๓ สำหรับพนักงานรายวัน และสหภาพแรงงานได้เป็นโจทก์ฟ้องผู้ถูกกล่าวหาต่อศาลแรงงานกลางเมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๖๓ เป็นคดีหมายเลขคำที่ [REDACTED] ซึ่งศาลแรงงานกลางได้มีคำพิพากษาเมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ ว่า การประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๖๒ ครั้งที่ ๔๑ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๒ มีสมาชิกสหภาพแรงงาน เข้าร่วมประชุมและลงมติไม่ถึง ๑๐๐ คน ตามข้อบังคับของสหภาพแรงงาน ไม่ครบองค์ประชุม มติในวาระที่ ๘ ซึ่งเป็นการขอมติดำเนินการตามมาตรา ๑๐๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ และข้อ ๓๔ (๙) ของข้อบังคับสหภาพแรงงานจึงไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสหภาพแรงงานข้อ ๓๐ และข้อ ๓๒ สหภาพแรงงานโจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้องจำเลยเป็นคดีนี้ พิพากษายกฟ้อง เป็นคดีหมายเลขแดง ที่ [REDACTED] โดยโจทก์มิได้อุทธรณ์คำพิพากษาศาลแรงงานกลาง คดีจึงเป็นที่ยุติ ซึ่งจากผลคำพิพากษา ดังกล่าวผู้ถูกกล่าวหาได้พิจารณาแล้วเห็นว่า กรรมการสหภาพแรงงาน จำนวน ๑๕ คน รวมผู้กล่าวหาที่เข้าร่วม

ประชุมประจำเดือนคณะกรรมการสหภาพแรงงาน ครั้งที่ ๗/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ และมีการแต่งตั้งผู้แทนหรือผู้รับมอบอำนาจในการดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหากรณีไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างเรื่องไม่ปรับขึ้นเงินค่าจ้างประจำปี ๒๕๖๓ สำหรับพนักงานรายวัน โดยรู้อยู่แล้วว่าจำนวนสมาชิกสหภาพแรงงานที่เข้าร่วมประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๖๒ ครั้งที่ ๔๑ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๒ มีสมาชิกสหภาพแรงงานเข้าร่วมประชุมไม่ถึง ๑๐๐ คน ตามข้อบังคับของสหภาพแรงงาน และไม่มีการยกมือลงมติแต่อย่างใด การกระทำดังกล่าวจึงเป็นการจงใจที่จะขัดข้อความที่บิดเบือนต่อข้อเท็จจริงเกี่ยวกับจำนวนสมาชิกสหภาพแรงงานที่เข้าร่วมประชุมและการลงมติด้านเป็นเท็จ อีกทั้งเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ผู้กล่าวหาได้อยู่ร่วมในการประชุมประจำเดือนคณะกรรมการสหภาพแรงงาน ครั้งที่ ๗/๒๕๖๓ และได้ร่วมลงมติให้กรรมการสหภาพแรงงานดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาต่อศาลแรงงานกลาง ในคดีหมายเลขคำที่ [REDACTED] คดีหมายเลขแดงที่ [REDACTED] การกระทำของผู้กล่าวหาจึงเป็นการจงใจจัดทำเอกสารอันเป็นเท็จและหรือรับรอง หรือใช้เอกสารอันเป็นเท็จมาเป็นเอกสารในการดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งเป็นการกระทำความผิดทางอาญาเป็นการสร้างความแตกแยกความสามัคคีของพนักงานในบริษัท โดยแอบอ้างรายชื่อพนักงานว่าได้มีการลงมติให้ฟ้องร้องผู้ถูกกล่าวหาทั้งที่พนักงานดังกล่าวไม่ได้มีการลงมติให้ดำเนินการแต่อย่างใด และจำนวนพนักงานที่เป็นสมาชิกสหภาพแรงงานซึ่งร่วมอยู่ในที่ประชุมก็มีจำนวนไม่ถึง ๑๐๐ คน ที่จะสามารถลงมติเพื่อดำเนินการดังกล่าวได้ จึงทำให้พนักงานเกิดความเกลียดชังและเข้าใจผิดว่ามีพนักงานถึง ๘๔๐ คนที่ลงมติให้สหภาพแรงงานยื่นฟ้องผู้ถูกกล่าวหาทั้งยังเป็นการจงใจทำให้ผู้ถูกกล่าวหาได้รับความเสียหายและมีพฤติกรรมเป็นปรีกษณ์ต่อผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นนายจ้างโดยชัดแจ้ง เป็นการกระทำที่ทุจริตต่อหน้าที่กระทำความผิดอาญาโดยเจตนาต่อผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นนายจ้าง ประพฤติตนไม่เหมาะสมแก่การปฏิบัติหน้าที่ทั้งยังเป็นการกระทำอันฝ่าฝืนต่อระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานกรณีร้ายแรง ผู้ถูกกล่าวหาจึงเลิกจ้างผู้กล่าวหาตามหนังสือเลิกจ้างฉบับลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๕ ให้มีผลนับแต่วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๕ เป็นต้นไป นอกจากนี้ผู้ถูกกล่าวหาได้เลิกจ้างกรรมการสหภาพแรงงานที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดดังกล่าวข้างต้นอีกจำนวน ๒ คน และอยู่ระหว่างขออนุญาตต่อศาลแรงงานกลางเพื่อเลิกจ้าง จำนวน ๑๐ คน เนื่องจากเป็นกรรมการถูกจ้าง ส่วนอีกจำนวน ๒ คน เกษียณอายุก่อนที่จะมีการเลิกจ้าง โดยกรรมการสหภาพแรงงานทั้ง ๑๕ คน นั้น เป็นกรรมการสหภาพแรงงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการประชุมประจำเดือนคณะกรรมการสหภาพแรงงาน ครั้งที่ ๗/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ และแต่งตั้งผู้แทนหรือผู้รับมอบอำนาจในการดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งขณะนั้นมีกรรมการสหภาพแรงงานทั้งสิ้น จำนวน ๑๖ คน โดยมีกรรมการสหภาพแรงงาน จำนวน ๑ คน ที่ไม่ถูกเลิกจ้างเนื่องจากไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่ผู้ถูกกล่าวหากล่าวอ้างเป็นเหตุเลิกจ้าง

คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้พิจารณาข้อเท็จจริงพยานหลักฐานทั้งสองฝ่ายแล้วข้อเท็จจริงรับกันว่าผู้กล่าวหาเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน เป็นกรรมการสหภาพแรงงาน เข้าร่วมการประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๖๒ ครั้งที่ ๔๑ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๒ และเข้าร่วมการประชุมประจำเดือนคณะกรรมการสหภาพแรงงาน ครั้งที่ ๗/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เพื่อมีมติมอบอำนาจให้กรรมการสหภาพแรงงานดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหาต่อศาลแรงงานกลางในคดีหมายเลขคำที่ [REDACTED] คดีหมายเลขแดง

ที่ [REDACTED] ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงคำพิพากษาในคดีหมายเลขคำที่ [REDACTED] คดีหมายเลขแดงที่ [REDACTED] เห็นว่า ศาลได้พิจารณาว่าการประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๖๒ ครั้งที่ ๔๑ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๒ มีสมาชิกลงลายมือชื่อเข้าร่วมประชุม จำนวน ๘๒๐ คน โดยเป็นการลงชื่อในช่วงเวลา ๐๖.๐๐ น. ถึง ๐๘.๐๐ น. ซึ่งเป็นเวลาก่อนที่พนักงานออกกะกลางคืนจะขึ้นรถรับส่งพนักงานกลับที่พัก และเป็นเวลาก่อนที่พนักงานกะเช้าจะเริ่มทำงาน โดยเป็นเวลาก่อนที่จะมีการประชุมและลงมติในวาระต่าง ๆ ทั้งนี้เมื่อพนักงานกะดึกที่ออกกะในช่วงเช้าได้ลงชื่อเข้าร่วมประชุมแล้วก็จะขึ้นรถรับส่งพนักงานออกจากบริษัทผู้ถูกกล่าวหาในเวลาประมาณ ๐๗.๓๐ น. ส่วนพนักงานที่เข้าทำงานกะเช้าเมื่อลงลายมือชื่อเข้าร่วมประชุมแล้วจะเข้าทำงานในเวลา ๐๗.๐๐ น. คงมีสมาชิกสหภาพแรงงานบางส่วนที่เข้าร่วมประชุมและอาจยกมือลงมติในวาระที่ ๘ เพียงจำนวน ๗๕ คน เท่านั้น สอดคล้องกับพยานสหภาพแรงงานที่เบิกความว่ามีสมาชิกสหภาพแรงงานเข้าร่วมประชุมเพียงบางส่วน เพราะบางคนลงลายมือชื่อแล้วกลับบ้านไป ทั้งนี้ไม่นับจำนวนสมาชิกที่ยกมือลงมติแต่ใช้ประมาณการเอาและไม่รู้ว่ามีใครยกมือลงมติบ้างและมีจำนวนเท่าใดแต่เข้าใจว่าน่าจะเกิน ๑๐๐ คน เมื่อสหภาพแรงงานให้การคัดค้านเอาเพราะไม่ได้มีการนับจำนวนสมาชิกที่แน่นอนประกอบกับผู้ถูกกล่าวหาที่มีหลักฐานยืนยันว่ามีผู้เข้าร่วมประชุมและลงมติไม่ถึง ๑๐๐ คน ดังนั้น จึงรับฟังว่าการประชุมใหญ่ในวันดังกล่าวมีสมาชิกไม่ครบองค์ประชุมมติในวาระที่ ๘ ซึ่งเป็นการขอมติดำเนินการตามมาตรา ๑๐๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ และข้อ ๓๔ (๙) ของข้อบังคับสหภาพแรงงานจึงไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสหภาพแรงงานข้อ ๓๐ และข้อ ๓๒ สหภาพแรงงานโจทก์จึงไม่มีอำนาจฟ้องผู้ถูกกล่าวหาจำเลยเป็นคดีนี้ พิพากษายกฟ้อง

จากผลของคำพิพากษาดังกล่าวเป็นสาเหตุให้ผู้ถูกกล่าวหานำมาพิจารณาลงโทษเลิกจ้างผู้กล่าวหาที่เป็นสมาชิกสหภาพแรงงานทำหน้าที่กรรมการสหภาพแรงงานในการดำเนินการจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๖๒ และการประชุมประจำปีเดือนคณะกรรมการสหภาพแรงงานเพื่อแต่งตั้งหรือมอบอำนาจให้กรรมการสหภาพแรงงานฟ้องคดีผู้ถูกกล่าวหา โดยผู้ถูกกล่าวหาอ้างเป็นเหตุเลิกจ้างว่าเป็นการจงใจที่จะขัดขวางความที่บิดเบือนต่อข้อเท็จจริงเกี่ยวกับจำนวนสมาชิกสหภาพแรงงานที่เข้าร่วมประชุมและการลงมติอันเป็นเท็จ ใช้เอกสารอันเป็นเท็จมาเป็นเอกสารในการดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหา

พิจารณาแล้วเห็นว่า การประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๒ มีการประชุมจริง มีสมาชิกสหภาพแรงงานลงลายมือชื่อเข้าร่วมประชุมจำนวน ๘๒๐ คน จากจำนวนสมาชิก ๑,๗๔๘ คน ถือได้ว่ามีจำนวนสมาชิกลงลายมือชื่อเข้าร่วมประชุมเกิน ๑ ใน ๕ ตามข้อบังคับของสหภาพแรงงาน จึงครบองค์ประชุมสามารถดำเนินการจัดประชุมได้ ส่วนการลงมติในวาระที่ ๘ ซึ่งเป็นการขอมติดำเนินการตามมาตรา ๑๐๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ และข้อ ๓๔ (๙) ของข้อบังคับสหภาพแรงงานมีจำนวนสมาชิกไม่ถึง ๑๐๐ คน จึงไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับสหภาพแรงงาน ข้อ ๓๐ และข้อ ๓๒ ซึ่งศาลพิจารณาและพิพากษาตามข้อเท็จจริงที่ทั้งสองฝ่ายนำเสนอ โดยรับฟังข้อเท็จจริงว่ามีสมาชิกสหภาพแรงงานบางส่วนที่เข้าร่วมประชุม และอาจยกมือลงมติเพียงจำนวน ๗๕ คน การจัดทำรายงานการประชุมดังกล่าวจึงมิได้เป็นการจัดทำเอกสารอันเป็นเท็จและการขอมติ

ในวาระที่ ๘ นั้น เป็นการขอมติเป็นการทั่วไปที่มีการขอมติในลักษณะดังกล่าวทุก ๆ ครั้งในการประชุมใหญ่สามัญประจำปี ซึ่งจำนวนสมาชิกสหภาพแรงงานที่ลงมติในวาระที่ ๘ นั้น สหภาพแรงงานใช้วิธีประมาณการจากจำนวนผู้เข้าร่วมประชุม และการขอมติดังกล่าวมิได้มีเจตนาที่จะขอมติเพื่อที่จะดำเนินการฟ้องคดีกับผู้กล่าวหาเพื่อให้เกิดความเสียหาย ต่อมาเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๓ ผู้ถูกกล่าวหา มีประกาศชะลอการปรับเงินเดือนและการเลื่อนตำแหน่งประจำปี ซึ่งสหภาพแรงงานมีหนังสือคัดค้านและขอปรึกษาหารือ แต่ไม่สามารถหาข้อยุติได้ กรรมการสหภาพแรงงานจึงจัดให้มีการประชุมประจำเดือนคณะกรรมการสหภาพแรงงานขึ้นเมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ เพื่อขอมติในการดำเนินการฟ้องผู้ถูกกล่าวหาต่อศาลแรงงานกลาง กรณีไม่ปฏิบัติตามข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างในเรื่องการไม่ปรับขึ้นเงินค่าจ้างประจำปี ๒๕๖๓ และมีการมอบอำนาจให้กรรมการ จำนวน ๓ คน เป็นผู้รับมอบอำนาจในการดำเนินการซึ่งการประชุมและมีมติดังกล่าว เป็นการกระทำตามมติที่ประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๒ ที่มีมติในวาระที่ ๘ มอบอำนาจให้สหภาพแรงงานดำเนินการฟ้องร้องหรือดำเนินคดีกับผู้ถูกกล่าวหา ดังนั้นการกระทำของกรรมการสหภาพแรงงานรวมทั้งผู้กล่าวหาที่ได้ดำเนินการจัดให้มีการประชุมใหญ่สามัญประจำปี ๒๕๖๒ ครั้งที่ ๔๑ เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๖๒ และการประชุมประจำเดือนคณะกรรมการสหภาพแรงงาน ครั้งที่ ๗/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ มิได้เป็นการจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการประชุมอันเป็นเท็จ การกระทำของผู้กล่าวหาจึงขาดเจตนาและเจตนาพิเศษเพื่อให้ผู้หนึ่งผู้ใดหลงเชื่อหรือเกิดความเสียหายแก่ผู้ถูกกล่าวหา การที่ผู้ถูกกล่าวหากล่าวอ้างว่าผู้กล่าวหาจงใจจัดทำเอกสารอันเป็นเท็จ และหรือรับรองเอกสารหรือใช้เอกสารอันเป็นเท็จ นั้น จึงไม่อาจรับฟังเป็นจริงได้ การกระทำของผู้กล่าวหาเป็นการรักษาสหภาพตามกฎหมายไม่เป็นการจงใจทำให้ผู้ถูกกล่าวหาที่เป็นนายจ้างได้รับความเสียหาย หรือทำความผิดอาญาโดยเจตนาต่อนายจ้าง หรือทุจริตต่อหน้าที่ หรือประพฤติดนไม่เหมาะสมแก่การปฏิบัติหน้าที่ หรือมีพฤติกรรมเป็นบารปักษ์ต่อนายจ้าง หรือกระทำการใดอันเป็นการฝ่าฝืนต่อระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงานกรณีร้ายแรงตามที่ผู้ถูกกล่าวหา กล่าวอ้างแต่อย่างใด อีกทั้งผู้ถูกกล่าวหา ก็มิได้นำสืบได้ว่าผู้กล่าวหากระทำความผิดทางอาญาตามที่ผู้ถูกกล่าวหา กล่าวอ้างแต่อย่างใด ข้อกล่าวอ้างของผู้ถูกกล่าวหาจึงไม่อาจรับฟังได้ ส่วนการที่ผู้ถูกกล่าวหา เลิกจ้างผู้กล่าวหาจะเป็นด้วยสาเหตุใด นั้น เห็นว่าภายหลังจากที่ศาลแรงงานกลางมีคำพิพากษาแล้วสหภาพแรงงานที่เป็นโจทก์ก็มิได้มีการอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลยอมรับในคำพิพากษา แต่ผู้ถูกกล่าวหา กลับนำเอาผลของคำพิพากษามาเป็นเหตุแห่งการเลิกจ้างผู้กล่าวหาและกรรมการสหภาพแรงงานที่เกี่ยวข้องกับการ ทำคำฟ้องผู้ถูกกล่าวหาต่อศาลแรงงานกลาง คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้พิจารณาข้างต้นแล้วว่าผู้กล่าวหา มิได้กระทำการใดอันเป็นความผิดตามที่ผู้ถูกกล่าวหา กล่าวอ้าง จึงมีเหตุให้เชื่อได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่พอใจ ผู้กล่าวหาและกรรมการสหภาพแรงงานที่ได้ร่วมประชุมคณะกรรมการสหภาพแรงงานประจำเดือน ครั้งที่ ๗/๒๕๖๓ และมีมติมอบอำนาจให้กรรมการสหภาพแรงงานดำเนินการฟ้องผู้ถูกกล่าวหาต่อศาลแรงงานกลาง การเลิกจ้างผู้กล่าวหาจึงเป็นการกลั่นแกล้งเพราะเหตุที่ผู้กล่าวหาเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน กรรมการสหภาพ แรงงาน และมีส่วนร่วมในการทำคำฟ้องผู้ถูกกล่าวหาต่อศาลแรงงานกลาง

ประเด็นที่ ๒. ผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหาเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ (๑) (๒) และมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ หรือไม่ นั้น คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้พิจารณาในประเด็นที่ ๑ แล้วว่า ผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหาเพราะเหตุที่ผู้กล่าวหาเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน กรรมการสหภาพแรงงาน และร่วมในการทำคำฟ้องผู้ถูกกล่าวหาต่อศาลแรงงานกลาง การเลิกจ้างจึงเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ (๑) (๒) ส่วนการเลิกจ้างจะเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๓ หรือไม่ นั้น จากข้อเท็จจริงทั้งสองฝ่ายได้มีการยื่นข้อเรียกร้องเพื่อขอเปลี่ยนแปลงสภาพการจ้างต่อกันซึ่งข้อเรียกร้องสามารถเจรจาตกลงกันได้และทำบันทึกข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างไว้ต่อกันฉบับลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๓ มีผลใช้บังคับ ๒ ปี ตั้งแต่วันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๓ ถึงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๖๕ ซึ่งผู้กล่าวหาเป็นสมาชิกสหภาพแรงงานก่อนที่ทั้งสองฝ่ายจะทำบันทึกข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างไว้ต่อกันผู้กล่าวหาจึงเกี่ยวข้องกับข้อเรียกร้อง เมื่อผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหาเมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๖๕ จึงเป็นการเลิกจ้างในระหว่างที่ข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างมีผลใช้บังคับ ผู้กล่าวหาจึงได้รับความคุ้มครองตามมาตรา ๑๒๓ โดยที่คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ได้พิจารณาในประเด็นที่ ๑ แล้ว ว่าผู้ถูกกล่าวหาเลิกจ้างผู้กล่าวหาเพราะเหตุที่ผู้กล่าวหาเป็นสมาชิกสหภาพแรงงาน กรรมการสหภาพแรงงาน และร่วมในการทำคำฟ้องผู้ถูกกล่าวหาต่อศาลแรงงานกลาง มิได้กระทำการใดอันเป็นความผิดตามที่ผู้ถูกกล่าวหากล่าวอ้างตามหนังสือเลิกจ้าง หรือเข้าข้อยกเว้นใดตามมาตรา ๑๒๓ (๑) ถึง (๕) การเลิกจ้างจึงเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นการกระทำความไม่เป็นธรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๑ (๔) แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์วินิจฉัยชี้ขาดว่า บริษัท [REDACTED] โดยนาย [REDACTED] และนางสาว [REDACTED] กรรมการผู้มีอำนาจ ผู้ถูกกล่าวหา เลิกจ้างนางสาว [REDACTED] ผู้กล่าวหา เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ (๑) (๒) และมาตรา ๑๒๓ แห่งพระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘ เป็นการกระทำความไม่เป็นธรรม จึงมีคำสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาเรียกผู้กล่าวหากลับเข้าทำงาน และมอบหมายงานให้ทำในตำแหน่งหน้าที่เดิมหรือไม่ต่ำกว่าเดิม และจ่ายค่าเสียหายเท่ากับค่าจ้างอัตราสุดท้ายนับแต่วันเลิกจ้างจนถึงวันรับกลับเข้าทำงาน

ทั้งนี้ ให้ผู้ถูกกล่าวหาปฏิบัติตามคำสั่งภายใน ๑๐ วัน นับแต่วันรับทราบคำสั่งเป็นต้นไป

(ลงชื่อ)

(นายกิตติพงษ์ เหล่านิพนธ์)

ประธานกรรมการ

(ลงชื่อ) ██████████ กรรมการ
(นายอรรถพร เหลลาวนิช)

(ลงชื่อ) ██████████ กรรมการ
(นายอนุชน วรินทร์เสถียร)

(ลงชื่อ) ██████████ กรรมการ
(นางนิตยา อัยราชวงศ์)

(ลงชื่อ) ร้อยเอก ██████████ กรรมการ
(สำเร็จ ชนะสิทธิ์)

(ลงชื่อ) ██████████ กรรมการ
(นายจรินทร์ งามดีสงวนนาม)

(ลงชื่อ) ██████████ กรรมการ
(นายสนั่น อ้นประดิษฐ์)

(ลงชื่อ) ██████████ กรรมการ
(นายประสิทธิ์ จงอัญญากุล)

(ลงชื่อ) ██████████ กรรมการ
(นายเดชบุญ นามประเสริฐ)

(ลงชื่อ) ██████████ กรรมการ
(นายพนัส ไทยล้วน)

(ลงชื่อ) ██████████ กรรมการ
(นายทวี เตชะธีราวัฒน์)

(ลงชื่อ) ██████████ กรรมการ
(นายอาวุธ ภิญญอยง)

(ลงชื่อ) ██████████ กรรมการ
(นายชัยพร จันทนา)

(ลงชื่อ) ██████████ กรรมการและเลขานุการ
(นางสาวรัตเกล้า เขาวลิต)
ผู้อำนวยการสำนักแรงงานสัมพันธ์

หมายเหตุ พระราชบัญญัติแรงงานสัมพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๘
มาตรา ๑๒๖ ในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์
ตามมาตรา ๑๒๕ ภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์กำหนด การดำเนินคดีอาญาต่อบุคคลนั้น
ให้เป็นอันระงับไป

มาตรา ๑๒๗ การฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ หรือมาตรา ๑๒๓ จะดำเนินคดีอาญาได้ต่อเมื่อ
ผู้เสียหายเนื่องจากการฝ่าฝืนได้ยื่นคำร้องกล่าวหาผู้ฝ่าฝืนตามมาตรา ๑๒๔ และผู้ถูกกล่าวหาไม่ปฏิบัติ
ตามคำสั่งของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ตามมาตรา ๑๒๕

มาตรา ๑๕๘ นายจ้างผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒๑ หรือมาตรา ๑๒๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน
หกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแรงงานและวิธีพิจารณาคดีแรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

มาตรา ๘ ศาลแรงงานมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งในเรื่องต่อไปนี้

๑) ๒) ๓) ๔) ๕) ๖) ๗) ๘) ๙) ๑๐) ๑๑) ๑๒) ๑๓) ๑๔) ๑๕) ๑๖) ๑๗) ๑๘) ๑๙) ๒๐) ๒๑) ๒๒) ๒๓) ๒๔) ๒๕) ๒๖) ๒๗) ๒๘) ๒๙) ๓๐) ๓๑) ๓๒) ๓๓) ๓๔) ๓๕) ๓๖) ๓๗) ๓๘) ๓๙) ๔๐) ๔๑) ๔๒) ๔๓) ๔๔) ๔๕) ๔๖) ๔๗) ๔๘) ๔๙) ๕๐) ๕๑) ๕๒) ๕๓) ๕๔) ๕๕) ๕๖) ๕๗) ๕๘) ๕๙) ๖๐) ๖๑) ๖๒) ๖๓) ๖๔) ๖๕) ๖๖) ๖๗) ๖๘) ๖๙) ๗๐) ๗๑) ๗๒) ๗๓) ๗๔) ๗๕) ๗๖) ๗๗) ๗๘) ๗๙) ๘๐) ๘๑) ๘๒) ๘๓) ๘๔) ๘๕) ๘๖) ๘๗) ๘๘) ๘๙) ๙๐) ๙๑) ๙๒) ๙๓) ๙๔) ๙๕) ๙๖) ๙๗) ๙๘) ๙๙) ๑๐๐)

(๔) คดีอุทธรณ์คำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน
ของคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์
ของคณะกรรมการแรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานตามกฎหมายว่าด้วย
แรงงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ของคณะกรรมการอุทธรณ์ตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมหรือของ
คณะกรรมการกองทุนเงินทดแทนตามกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน